

**TVÅ KREATÖRER
OM SIN STÖRSTA
INSPIRATÖR**

"Hon jobbar inte bara med att göra mode utan med att kommunicera sina tankar och idéer. Hon är en politisk person". Så säger Camilla Lundsten om sin största inspiratör Vivianne Westwood.

INSPIRATÖRERNA

ATT FÖRMEDLA ETT BUDSKAP

Formgivaren **Camilla Lundsten** har ett ben i barnvärlden och ett ben i vuxenvärlden och vill genom sina produkter bidra till att barn får bibehålla sin kreativitet genom hela livet. Hon inspireras av modeskaparen **Vivienne Westwoods** attityd och det faktum att hon alltid har förmedlat tydliga politiska budskap genom sitt skapande.

Foto CAMILLA LINDQVIST Text REBECCA ÖHNFELDT

Matte och kuddar ur Fivienne Westwoods kollektion för The Rug Company.

Camillas figurer för Littlephant inspirerar barn till att skapa berättelser.

Formgivaren Camilla Lundsten tror att en måste testa sig fram för att ta reda på vad en kan. Att den övningen ger erfarenhet som i sin tur leder till att vi landar i något nytt. På så sätt kan det som till synes verkar slumpartat kanske egentligen vara något som sker ganska så avsiktligt. Så var det när hon började skriva barnböcker exempelvis.

– Förlaget Rabén & Sjögren såg de leksaksdjur jag hade gjort för Brio och undrade om jag inte ville skriva barnböcker eftersom jag verkade ha en massa figurer i huvudet.

Förutom barnboksörfattandet jobbar du med ditt och Marie Ericssons märke Littlephant. Vad betyder barn för dig egentligen?

– Barn är viktiga! Det bästa som finns är att ha en dialog med barn eftersom man aldrig vet vart den ska ta vägen. De kan berätta helt svindlande historier om mina figurer. Barn utvecklas och lär sig något nytt varje dag, och det vill jag göra även som vuxen. För att fortsätta vara nyfiken måste man hela tiden undra, fråga, fantisera, leka och testa sig fram precis som barn gör. Genom mina produkter vill jag bidra till att barn ska få både bibehålla och utveckla sin kreativitet.

När du blev ombedd av redaktionen att välja ut en person som har inspirerat dig

valde du modeskaparen Vivienne Westwood, varför då?

– Jag upplever att hon har en fantastisk idévärld och en inspirerande attityd. Hon jobbar inte bara med att göra mode utan med att kommunicera sina tankar och idéer. Hon är en politisk person och har alltid varit det. Att bära hennes plagg blir som ett statement av den anledningen. Det finns liksom en betydelse bortom själva kläderna.

Så det är främst hennes arbetssätt som inspirerar?

– Ja, precis. Att jobba just idédrevet och kreativt och använda föremål, i hennes fall kläder, för att förmedla budskap. Hon verkar vid 76 år fortfarande vara både nyfiken och lekfull. Det vill jag också vara i hennes ålder.

Kan du se spår av det här angreppssättet i Littlephant?

– Det handlar om att hela tiden förmedla de tankar som ligger bakom våra produkter. Vi vill att folk ska konsumera smart genom att ta ett steg bortom slit-och-släng-samhället. Därför gör vi saker som håller länge, i material som både är bra och känns bra mot handen. Om vi gör en kudde så är alltifrån dunfjädrarna till textiltibrenna i väven noggrant utvalda. Vi skapar på så sätt kedjor där

varje steg är genomtänkt.

Kan du påverka folk på fler sätt?

– Jag försöker hela tiden uppmuntra och inspirera folk till att tänka kreativt. Att låta saker gå i arv, klä om möbler när de är slitna och sådant. Min bok *Färgstarkt* handlar om det – hur man kan tänka på nya sätt kring gamla saker i stället för att slänga dem.

Varifrån kommer det här intresset för hållbarhet?

– Det har länge varit viktigt på ett privat plan både för mig och min samarbetspartner Marie. För min del handlar det delvis om att jag växte upp med en stark relation till naturen. Ingenting kan bli lika vackert som naturen och alla mönster den skapar. Det finns en ouppnåelig perfektion i naturen som jag hela tiden strävar efter. Jag kommer aldrig att lyckas och det är väl det som håller drivkraften i gång, att jag på något sätt försöker lära mig naturen. Den är ständigt närvarande i både produktionen och utformningen av produkter. Mitt nya mönster *Le jardin de la vie* handlar om det – om vikten av andningshål i de komprimerade storstäderna. Jag vill understryka människans behov av grönska och växtlighet, om det så än bara är en liten grön plätt i stan. ♦

Vivienne Westwoods kollektion Gold Label höst/vinter 2017. FOTO: IBL.

"BARN UTVECKLAS OCH LÄR SIG NÅGOT NYTT VARJE DAG, DET VILL JAG GÖRA ÄVEN SOM VUXEN"

INSPIRATÖRERNA

ATT SKAPA MED LÄTT HAND

Anna Kraitz började som konstnär men blev i stället formgivare. I hennes vardagliga föremål får personliga upplevelser och minnen liv på ett fantasifullt och samtidigt självklart sätt. Hon inspireras av konstnären **Carl Johan De Geer** eftersom han rör sig ledigt mellan uttrycksformer och skapar med lätt och självsäker hand.

Foto CAMILLA LINDQVIST Text REBECCA ÖHNFELDT

TVÅ KREATÖRER OM SIN STÖRSTA INSPIRATOR

Enligt Anna Krätz arbetar Carl Johan De Geer fritt och ledigt samtidigt som det finns en underton av allvar. Hans konst är rörlig och rörlig, precis så som en människa är.

I soffan till höger ligger ullpläden Knots som Anna har designat för Källemo. Inspirationen har hon hämtat från sin favoritroman med just namnet Knots.

e

”SOM FORMGIVARE AV DE VARDAGLIGA FÖREMÅLEN KAN MAN TILLFÖRA SAKER TILL FOLKS LIV DEN VÄGEN”

En soffa med ett bälte kring midjan. Flätade lampdetaljer och en tevagn som springer ur barnvagnspromenader. En vas som döps till Padam efter en Edith Piaf-sång och en filt vars knutmönster representerar de låsningar som kan uppstå mellan människor och som skildras i favoritboken Knots av R.D. Laing. Precis som många andra skapande människor gräver formgivaren Anna Kraitz där hon står. De här små nycklarna är kanske inte nödvändiga för att uppskatta föremålen men någonting händer med fantasin så fort Anna sätter ord på detaljernas ursprung.

– Både bältet jag burit så ofta och flätorna jag själv haft blir detaljer i mina produkter som symboliserar en vilja att på något sätt hålla ihop tillvaron. Vi hastar mellan saker och har lätt för att känna oss stressade. Det metodiska flätandet och det sammanhållande bältet står för kontroll och fokus. Att hitta styrsel i en värld som kan te sig både surrealistisk och svårgripbar.

När du ombads välja en inspirerande person blev det konstnären Carl Johan De Geer, varför?

– Jag upplever att han på ett otvunget och tryggt sätt rör sig ledigt mellan uttrycksformer. Hans hand är lätt på något sätt, utan att resultatet för den sakens skull är lättmålat. Det kan ju finnas

Våren 2014 hade Carl Johan De Geer en utställning på Färgfabriken i Stockholm. Nedan syns en detaljbild ur hans installation *Gult Rum* från 1991 som visades under utställningen. Intill syns några av de mönster han har formgivit, bland annat *Haren* och *Firveln*.

en tendens i konstvärlden att man liksom tar i från tärna och skapar svåra och komplicerade verk och det gör inte han. Samtidigt som han så klart är en ytterst intelligent och vuxen person verkar han vara nästan som ett barn som liksom letar sig fram. Det är inspirerande att påminnas om att man inte måste vara antingen eller – saker kan vara både roliga och sorgsna på samma gång. Du kan vara vuxen och professionell samtidigt som du är barnlig.

Finns det några likheter mellan er?

– Jag har inte träffat honom så det är svårt att säga så klart. Men jag vill hoppas att jag liksom han kan arbeta fritt och ledigt samtidigt som det finns en underton av allvar. Jag såg hans utställning på Färgfabriken i Stockholm för några år sedan och jag blev alldeles upplyft av den. Den var både rörig och rörlig, precis så som en människa är. Han har alltid blandat högt och lågt – varit tänkande, politisk, öppen och nyfiken. Han verkar inte vara en stereotyp konstnärsmän heller. De kvinnor han har levt med har haft egna starka och blomstrande konstnärskap, de har aldrig varit hans passiva musor eller verkat i hans skugga.

Carl Johan De Geers konstnärskap är lekfullt men präglas som du säger samtidigt

av ett allvar. Hur ser du på din roll som formgivare? Har du ett uppdrag?

– Jag tänker mycket på det där faktiskt. En av mina bästa vänner är läkare och jobbar på akuten, hon räddar liv varje dag. Och så kommer jag och bara: "i dag har jag har skissat på ett bord". Det kan kännas självcentrerat på något sätt. Men samtidigt kan man ju se det i ett större perspektiv. För att min läkarvän ska orka med sitt jobb kanske hon vill dricka te ur sin favoritkopp på morgonen, njuta av vackra blommor i en vas eller sitta i soffan och svepa en skön filt om sig. Som formgivare av de här vardagliga föremålen kan man tillföra saker till folks liv den vägen. Sedan ska man inte heller underskatta vår vilja att skapa, bygga, rita, måla och skriva. Det har vi ju gjort sedan urminnes tider. Det är en drivkraft som vi måste ta hand om i samhället. Det kan kanske kännas ytligt att prata om formgivning emellanåt, med tanke på hur mycket saker det redan finns. Men det skulle ju bli så tråkigt om vi slutade med det. Världen är en fattigare plats utan kultur och skapande. Jag tror att det kan glömmas bort ibland, men utan det är vi inte kompletta människor. Det är lika viktigt som de mest basala behoven – nästan som syre. ♦

Anna har nyligen inlett ett samarbete med Måleris Glasbruk. Vasen *Padam* är resultatet.